

In beeld

Het land van beproevingen

De klimaatverandering trekt steeds diepere sporen door Lofoten (Noorwegen). Intensieve regenval, woeste stormen en een stijgende zeespiegel maken de arctische regio even kwetsbaar als onherbergzaam.

Een beeldverslag van drie maanden reizen.

Tekst en foto's:
Christian Clauwers
www.clauwers.com

De regio Lofoten wordt gekenmerkt door traditionele kustgemeenschappen en vissersdorpen dicht bij de zee. Ze zijn kwetsbaar voor de stijgende zeespiegel, hoge golven en toenemende, intensere stormen als gevolg van de opwarming van de aarde. Het is de kwetsbaarste regio in het noorden van Noorwegen.

In Noorwegen is de toekenning en licentie van visquota en de daaraan verbonden belasting gebaseerd op de lengte van de vissersboten. Vissers pasten hun schepen aan. Ze maakten hun boten korter maar breder en dieper. Die ronde badkuipen moeten zich letterlijk een weg door het water duwen. Ze verbruiken veel brandstof, met nefaste gevolgen voor het milieu.

Op het eiland Værøy is het vissersdorp Måstad nu verlaten. De enige manier om het nog te bereiken, is al roeiend. Het spookdorp (op de achtergrond) werd een eeuw geleden bewoond door 120 vissers. Ze beklommen de steile kliffen met hun Noorse lundehond om papegaaiduikers te vangen. Ook hun eieren waren gewild. Tot kort na de Tweede Wereldoorlog. De geïsoleerde ligging en spartaanse leefomstandigheden eisten een te hoge tol.

Lofoten staat bekend om zijn skrei. Deze winterkabeljauw migreert jaarlijks van de Barentszee zuidwaarts om te paaien in het voedselrijke en warmere water van Lofoten. Stokvis, gemaakt van kabeljauw, droogt enkele maanden lang buiten op rekken. Vele eeuwen lang bood de zachte en zouten kustlucht precies de juiste omstandigheden voor het fermentatieproces. De vissen rijpen daardoor van binnenuit. De klimaatverandering slaat die balans uit evenwicht. Door de intensieve regenval wordt de stokvis vaak te nat. Dat doet afbreuk aan de kwaliteit van de vis.